# Eli

## Eli

Slăbiciune și greșeli

Cu toate că era mare preot și judecător în Israel, Eli era un om slab, vrednic de milă. Capitolul 2 din 1 Samuel ne vorbește despre lucrurile nelegiuite pe care le făceau fiii săi: Îl jefuiau pe Dumnezeu de partea Sa din jertfe, ca și pe închinătorii Săi, și duceau o viață imorală cu femeile care slujeau la ușa cortului întâlnirii. Eli n-a pus capăt acestor lucruri nici ca tată, nici ca judecător sau ca preot.

Când Ana, o femeie evlavioasă, tulburată de ceea ce vedea întâmplându-se la cortul întâlnirii și de reproșurile aduse de cealaltă soție a lui Elcana, se ruga în liniște pentru un fiu pe care să-l dăruiască Domnului, Eli a înțeles situația cu totul greșit. A acuzat-o de beție și i-a cerut să depărteze vinul de la ea. Totuși, după ce Ana i-a explicat cum stăteau lucrurile, Eli a înțeles și a binecuvântat-o.

Câțiva ani mai târziu îl vedem din nou lipsit de discernământ spiritual cu privire la lucrurile care se întâmplau. Nu acționase în urma a ceea ce văzuse și nu luase aminte la mesajul lui Dumnezeu pentru el. Fiind acum orb și din punct de vedere fizic și neînțelegând în două rânduri că Domnul era Cel care îl chema pe Samuel, el i-a spus băiatului să se ducă înapoi și să se culce. Doar a treia oară și-a dat seama ce se întâmpla și l-a sfătuit corect pe Samuel ce să facă. Facă Domnul ca fiecare dintre noi să acționăm cu discernământ și cu hotărâre împotriva răului, chiar în mijlocul familiilor noastre, și să încurajăm ceea ce este bun!

Ignorarea sfințeniei lui Dumnezeu

Istoria lui Eli este foarte solemnă. Ca judecător în Israel, el ar fi trebuit să fie „un slujitor al lui Dumnezeu, un răzbunător spre mânie, celui care face răul“ (Romani 13.4). Ca mare preot, ar fi trebuit să fie preocupat cu sfințenia casei lui Dumnezeu. Ca tată, ar fi trebuit să acționeze împotriva nelegiuirii fiilor săi, nu doar să-i mustre. În îndelunga Sa răbdare, Dumnezeu a așteptat mulți ani ca Eli să acționeze pentru sfințenia Sa. Însă, așa cum Duhul nu s-a luptat cu omul pentru totdeauna în zilele lui Noe, a venit timpul ca judecata să cadă asupra casei lui Eli.

Slăbiciunea și falimentul lui Eli se manifestă în aceste capitole și în feluri mai greu de observat. El este văzut „șezând“ în mai multe împrejurări, lucru pe care Dumnezeu nu-l prevăzuse, fiindcă „orice preot stă în picioare în fiecare zi“ (Evrei 10.11); ochii lui se tulburaseră, încât aproape că nu mai vedea, și se spune despre el că era foarte bătrân și greu. Afară de grija lui pentru chivotul lui Dumnezeu, nu vedem că ar fi făcut ceva pentru ca acesta să nu fie luat pe câmpul de luptă.

Deși Eli, fără îndoială, Îl iubea pe Domnul, totuși acțiunile lui nu arătau aceasta. Scriptura nu amintește nimic despre slujirea lui față de Domnul, însă ne spune în trei rânduri că băiețelul Samuel, pe care el l-a crescut, „slujea Domnului înaintea lui Eli“. Să nu pierdem niciodată din vedere sfințenia lui Dumnezeu și să-I slujim cu respect și cu teamă sfântă!